

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง

เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง ได้ดำเนินการยกร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ๑) การจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. .... ๒) การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.... และ ๓) การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. .... การดำเนินการยกร่างข้อบัญญัติดังกล่าวอาจมีผลกระทบและมีผู้มีส่วนได้เสียต่อวิถีชีวิตของประชาชนที่อยู่อาศัยหรือประกอบอาชีพในชุมชนท้องถิ่น และพื้นที่ใกล้เคียงเป็นส่วนรวม องค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง จึงจัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูล และรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจที่ถูกต้อง และรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการยกร่างข้อบัญญัติ นั้น

เพื่อให้การพิจารณาร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.๒๕๔๘ จึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง

๑.๑ ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง เรื่อง การจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ....

๑.๒ ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ....

๑.๓ ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ....

๒. ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ๑๕ วัน คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๓. วิธีการแสดงความคิดเห็น ๒ วิธี (เลือกวิธีใดวิธีหนึ่ง)

๓.๑ แสดงความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เว็บไซต์องค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง www.kokpeekkhong.co.th หรือ Facebook อบต.โคกปีฮ่อง

๓.๒ ดาวนั้โหลดไฟล์แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง และส่งมายังช่องทางดังต่อไปนี้ (เลือกวิธีใดวิธีหนึ่ง)

(๑) นำส่งด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ ส่งถึง งานกฎหมายและคดี สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง อำเภอเมืองสระแก้ว จังสระแก้ว ๒๗๐๐๐

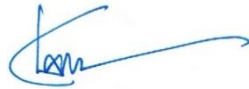
(๒) ทางโทรสาร หมายเลข ๐-๓๗๕๕-๐๒๕๒-๓

๔. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และประกาศให้ประชาชนทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่เสร็จสิ้นการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

๕. นำความคิดเห็นของประชาชนมาปรับปรุง/แก้ไขร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีบ้อง เพื่อเสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีบ้อง

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๖

(นายสมโชค เคลือบคล้าย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีบ้อง

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ

ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง จำนวน ๓ ฉบับ

๑) การจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. .... ๒) การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ....

๓) การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ....

*****

คำชี้แจง : วัตถุประสงค์ของการจัดทำแบบสอบถามฉบับนี้เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง และประชาชน รวมทั้งให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตราร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ตามความเห็นของท่าน

๑. เพศ ชาย หญิง

๒. อายุ ไม่เกิน ๓๐ ปี ๓๑-๔๐ ปี ๔๑-๕๐ ปี
 ๕๑-๖๐ ปี ๖๑ ปี ขึ้นไป

๓. อาชีพ เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัท ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
 รับจ้าง อื่นๆ (ระบุ).....

๔. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง เรื่อง การจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ....

- เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าวทั้งฉบับ
- เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ยกเว้นข้อ.....
- โดยขอให้แก้ไขร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ในข้อ.....ดังนี้

.....
.....
.....

- ไม่เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าวทั้งฉบับ เพราะ.....

.....
.....
.....

๕. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ....

- เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าวทั้งฉบับ
- เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ยกเว้นข้อ.....
- โดยขอให้แก้ไขร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ในข้อ.....ดังนี้

.....
.....
.....

ไม่เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าวทั้งฉบับ เพราะ.....

.....
.....
.....

๖. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีบ เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ....

เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าวทั้งฉบับ

เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ยกเว้นข้อ.....

โดยขอให้แก้ไขร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ในข้อ.....ดังนี้

.....
.....
.....

ไม่เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าวทั้งฉบับ เพราะ.....

.....
.....
.....

* องค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีบ ขอขอบคุณทุกท่านที่แสดงความคิดเห็น *

ร่าง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง
การจัดการมูลฝอยทั่วไป

พ.ศ. ....

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง
อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติการจัดการมูลฝอยทั่วไป
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยทั่วไป

เหตุผล

โดยที่การจัดการมูลฝอยทั่วไปที่ไม่ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน การจัดการมูลฝอยทั่วไปที่เหมาะสมและถูกสัญลักษณ์จะควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของโรคและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ซึ่งการจัดการมูลฝอยทั่วไปมีขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนตั้งแต่การเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไป สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสัญลักษณ์ในการจัดการมูลฝอยทั่วไป หลักเกณฑ์การอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไป โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ และอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยทั่วไปของราชการส่วนท้องถิ่นและอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไป โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ จึงตราข้อบัญญัตินี้

(ร่าง)

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีช้าง
การจัดการมูลฝอยทั่วไป

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีช้าง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีช้างและนายอำเภอเมืองสระแก้ว จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีช้าง เรื่อง การจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ....”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีช้าง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีช้าง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๐” และให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“มูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติกภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น แต่ไม่รวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และสิ่งของที่ไม่ใช่แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงานของเสียจากวัตถุดิบ ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า ประชาชน และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานประกอบการ สถานบริการโรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใด ๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอยทั่วไป

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยทั่วไป ในเขตพื้นที่ของราชการส่วนท้องถิ่น หรือทำร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีช้าง

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีช้าง

“ข้อบัญญัติ” หมายความว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีช้าง

ข้อ ๕ ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลโคกปีฆอง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยทั่วไปในเขตพื้นที่ของราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่น จะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือทำร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้ มูลฝอยทั่วไปที่จัดเก็บได้ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายตามวรรคสอง ซึ่งดำเนินการจัดเก็บย่อมมีอำนาจนำไปดำเนินการใช้หรือหาประโยชน์ได้ตามข้อตกลงที่ทำไว้ระหว่างกัน

การจัดการของเสียอันตรายและของเสียไม่อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่ในกรณีที่มีของเสียอันตรายหรือของเสียไม่อันตรายปนอยู่กับมูลฝอยที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดเก็บให้ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นรวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้จัดเก็บแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานมาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานต่อไป เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวหากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานนั้นยังมิได้ดำเนินการให้ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้จัดเก็บดำเนินการกับมูลฝอยนั้นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๗ การจัดการมูลฝอยทั่วไป ให้ราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามหลักการพัฒนอย่างยั่งยืน โดยจัดให้มีระบบจัดการและกำจัดมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นๆ ได้

ข้อ ๘ ราชการส่วนท้องถิ่นต้องรณรงค์สร้างความรู้ ความเข้าใจ และจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลดปริมาณ และคัดแยกมูลฝอยทั่วไปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ มีความตระหนักรู้และรับผิดชอบในการจัดการมูลฝอยทั่วไป ณ แหล่งกำเนิด รวมทั้งตลอดทั้งเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๙ ในการจัดการมูลฝอยทั่วไป ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุมกำกับในการจัดการมูลฝอยทั่วไปอย่างน้อยสองคนและมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ข้อ ๑๐ นอกจากการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือมาตรฐานการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยทั่วไปที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ และในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือมาตรฐานไว้เป็นการเฉพาะ ให้เป็นหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือมาตรฐาน นั้นด้วย

หมวด ๒

การเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยทั่วไป

ส่วนที่ ๑

การเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๑๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยไว้ในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ ให้เพียงพอและเหมาะสมกับประเภท ปริมาณมูลฝอย และกิจกรรมในสถานที่นั้น โดยอย่างน้อยต้องมีภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

ราชการส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่เอกชนที่เปิดให้ประชาชนเข้าไปได้จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยตามวรรคหนึ่ง

เพื่อประโยชน์ในการเก็บมูลฝอย ให้ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยคัดแยกมูลฝอยอย่างน้อยเป็นมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน โดยให้คัดแยกมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ออกจากมูลฝอยทั่วไปด้วย

ราชการส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดให้มีการคัดแยกมูลฝอยอินทรีย์หรือมูลฝอยประเภทอื่นออกจากมูลฝอยทั่วไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ถูหรือภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ถูสำหรับบรรจุมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ต้องเป็นถูพลาสติกหรือถูที่ทำจากวัสดุอื่นที่มีความเหนียว ทนทาน ไม่ฉีกขาดง่าย ไม่รั่วซึม ขนาดเหมาะสม และสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก

(๒) ภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ต้องทำจากวัสดุที่ทำความสะดวก มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ขนาดเหมาะสม สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก และง่ายต่อการถ่ายและเทมูลฝอย

ถูหรือภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุข้อความที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ โดยมีขนาดและสีของข้อความที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ทั้งนี้ โดยมีสีเฉพาะสำหรับภาชนะรองรับมูลฝอยแต่ละประเภท ดังนี้

(๑) สีน้ำเงิน สำหรับมูลฝอยทั่วไป

(๒) สีเขียว สำหรับมูลฝอยอินทรีย์

(๓) สีเหลือง สำหรับมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่

(๔) สีส้ม สำหรับมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

เพื่อความปลอดภัยอาจจัดภาชนะรองรับมูลฝอยตามวรรคหนึ่งให้มีลักษณะโปร่งใสก็ได้

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอย บรรจุมูลฝอยทั่วไปหรือมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ในถูหรือภาชนะบรรจุสำหรับบรรจุมูลฝอย ในกรณีบรรจุในถูต้องบรรจุในปริมาณที่เหมาะสม และมัดหรือปิดปากถูให้แน่น เพื่อป้องกันการหกหล่นของมูลฝอยดังกล่าว กรณีบรรจุในภาชนะบรรจุต้องบรรจุในปริมาณที่เหมาะสม และมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุนั้นเป็นประจำสม่ำเสมอ

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด หอพัก หรือโรงแรมที่มีจำนวนห้องพัก ตั้งแต่แปดสิบห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอยมากกว่าสี่พันตารางเมตรขึ้นไป หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใดๆ ที่มีปริมาณมูลฝอยทั่วไปตั้งแต่สอง ลูกบาศก์เมตรต่อวัน จัดให้มีที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ หรือ ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ ที่มีขนาดใหญ่ที่เป็นไปตาม ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ หรือข้อ ๑๗ ตามความเหมาะสมหรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๕ ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นอาคารหรือเป็นห้องแยกเป็นสัดส่วนเฉพาะที่มีการป้องกันน้ำฝน หรือภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ตามข้อ ๑๗ ที่สามารถบรรจุมูลฝอยได้ไม่น้อยกว่าสองวัน

(๒) มีพื้นและผนังของอาคารหรือห้องแยกตาม (๑) ต้องเรียบ มีการป้องกันน้ำซึมหรือน้ำเข้าทำด้วยวัสดุที่ ทนทาน ทำความสะอาดง่าย สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค และมีการระบายอากาศ

(๓) มีรางหรือท่อระบายน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อรวบรวมน้ำเสียไปจัดการตามที่กฎหมาย กำหนด

(๔) มีประตูกว้างเพียงพอให้สามารถเคลื่อนย้ายมูลฝอยได้โดยสะดวก

(๕) มีการกำหนดขอบเขตบริเวณที่ตั้งสถานที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป มีข้อความที่มีขนาดใหญ่เห็นได้ชัดเจนว่า "ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป" และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไปต้องตั้งอยู่ในสถานที่สะดวกต่อการเก็บรวบรวมและขนถ่ายมูลฝอยทั่วไป และอยู่ ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบหรือปรุงอาหารตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๖ ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่สำหรับสถานที่ตามข้อ ๑๔ ต้องเป็นไป ตามหลักเกณฑ์และมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ทำจากวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิดสามารถป้องกัน สัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ ขนาดเหมาะสม สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก และง่ายต่อการถ่ายและ เทมูลฝอย

(๒) มีข้อความว่า "มูลฝอยทั่วไป" หรือ "มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่" แล้วแต่กรณี และมีขนาดและสีของ ข้อความที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๑๗ ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งมีปริมาตรตั้งแต่สอง ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่รั่วซึม มีลักษณะปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์ และแมลงพาหะนำโรคได้ สะดวกต่อการขนถ่ายมูลฝอย และสามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย มีระบบรวบรวมและป้องกันน้ำชะมูลฝอยไหล ปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม

(๒) มีการทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม สะดวกต่อการขนถ่ายและไม่กีดขวางเส้นทางจราจร แยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ พื้นฐานเรียบมั่นคง แข็งแรง ทำความ

สะอาดง่าย มีรางหรือท่อระบายน้ำทิ้งหรือระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อรวบรวมน้ำเสียไปจัดการตามที่กฎหมายกำหนด และอยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบหรือปรุงอาหารตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๘ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยหรือภาชนะรองรับมูลฝอยที่มีขนาดใหญ่ไว้ในที่สาธารณะและสถานสาธารณะให้เพียงพอและเหมาะสมกับประเภท ปริมาณมูลฝอยและกิจกรรมในสถานที่นั้น โดยอย่างน้อยต้องมีภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

ข้อ ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้งมูลฝอยในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ นอกจากถ่าย เท ทิ้งในภาชนะรองรับมูลฝอยที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้

ข้อ ๒๐ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนดวัน เวลา สถานที่ และเส้นทางการเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปให้ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยทราบล่วงหน้าเป็นเวลาพอสมควร

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นทำให้ไม่สามารถเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปตามประกาศในวรรคหนึ่งได้ ให้แจ้งผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยทราบล่วงหน้าโดยวิธีหนึ่งวิธีใดภายในเวลาอันสมควร

ข้อ ๒๑ การเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปให้บรรจุไว้ในอุปกรณ์หรือยานพาหนะซึ่งกันน้ำและปิดอย่างมิดชิด รวมทั้งจัดการป้องกันมิให้มูลฝอยทั่วไป น้ำ หรือสิ่งอื่นอันเกิดจากมูลฝอยทั่วไปตกหล่นรั่วไหลออกจากอุปกรณ์หรือยานพาหนะนั้น และต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว โดยระมัดระวังมิให้เกิดผลกระทบต่ออาการจราจร สุขภาพ อนามัย หรือคุณภาพชีวิตของประชาชน

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปจัดให้มีสถานที่คัดแยกมูลฝอยต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพื้นที่เฉพาะ มีขนาดเพียงพอ เหมาะสม สามารถรองรับมูลฝอยที่จะนำเข้ามาคัดแยกได้ มีการรักษาบริเวณโดยรอบให้สะอาดและเป็นระเบียบอยู่เสมอ

(๒) มีแสงสว่างเพียงพอสามารถมองเห็นวัตถุต่างๆได้ชัดเจน

(๓) มีการระบายอากาศเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๔) จัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วม อ่างล้างมือที่สะอาด เพียงพอ สำหรับใช้งานและชำระล้างร่างกาย

(๕) มีการป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๖) มีการป้องกันฝุ่นละออง กลิ่น เสียง ความสั่นสะเทือน หรือการดำเนินการที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ หรือผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

(๗) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย และมีการบำรุงรักษาให้พร้อมใช้งานตลอดเวลา

(๘) มีระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และน้ำทิ้งที่ระบายออกสู่ภายนอกเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

ในกรณีวิสาหกิจชุมชนหรือกลุ่มชุมชนดำเนินการคัดแยกมูลฝอยในลักษณะที่ไม่เป็นการค้าหรือแสวงหากำไร ต้องแจ้งราชการส่วนท้องถิ่นที่วิสาหกิจชุมชนหรือกลุ่มชุมชนนั้นตั้งอยู่ และให้ราชการส่วนท้องถิ่นกำกับดูแล

การดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์

ข้อ ๒๓ ผู้ดำเนินการเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมและคัดแยกมูลฝอย และขนมูลฝอย โดยต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานดังกล่าว อุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานอุปกรณ์และเครื่องมือป้องกันอัคคีภัย ตลอดจนเครื่องมือปฐมพยาบาลไว้ประจำรถขนมูลฝอยด้วย

ผู้ปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และได้รับความรู้ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอยทิ้งสิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ของเสียจากวัตถุดิบ ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานปะปนกับมูลฝอยทั่วไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๕ ผู้ดำเนินการขนมูลฝอยทั่วไป ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(๑) แยกขนมูลฝอยและขนตามวัน เวลา สถานที่ และเส้นทางการเก็บและขนมูลฝอยที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดตามข้อ ๒๐

(๒) จัดให้มีมาตรการควบคุมกำกับการขนมูลฝอยเพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งมูลฝอย

(๓) ใช้ยานพาหนะขนมูลฝอยทั่วไปที่มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๒๖ และต้องดูแลยานพาหนะดังกล่าวที่ใช้ในการขนมูลฝอยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(ก) มีการล้างทำความสะอาดยานพาหนะและอุปกรณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการขนมูลฝอยเป็นประจำทุกวัน โดยสถานที่ล้างทำความสะอาดดังกล่าวต้องมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ทนทานมีความลาดเอียง น้ำไม่ท่วมขัง ทำความสะอาดง่าย มีรางหรือท่อระบายน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อรวบรวม น้ำเสียไปจัดการตามที่กฎหมายกำหนด และมีการป้องกันเหตุรำคาญและผลกระทบต่อสุขภาพ

(ข) จัดให้มีบริเวณที่จอดเก็บยานพาหนะขนมูลฝอยทั่วไปมีขนาดกว้างขวางเพียงพอและมีการดูแล ทำความสะอาดบริเวณดังกล่าวเป็นประจำ

ข้อ ๒๖ ยานพาหนะขนมูลฝอยทั่วไปต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ตัวถังบรรจุมูลฝอยมีความแข็งแรงทนทาน ไม่รั่วซึม มีลักษณะปกปิด ง่ายต่อการบรรจุขนถ่าย และทำความสะอาด ระดับตัวถังไม่สูงเกินไปหรืออยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในขณะที่ขนถ่ายมูลฝอย

(๒) มีการป้องกันหรือติดตั้งภาชนะรองรับน้ำจากมูลฝอยเพื่อมิให้รั่วไหลตลอดการปฏิบัติงาน และสามารถนำน้ำเสียจากมูลฝอยไปบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสีย

(๓) มีสัญลักษณ์หรือสัญญาณไฟติดไว้ประจำยานพาหนะชนิดไม่ก่อให้เกิดความรำคาญสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล และเปิดให้สัญญาณตลอดเวลาในขณะที่ปฏิบัติงาน

กรณีบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับมอบจากราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นผู้ดำเนินการเก็บขนหรือกำจัดมูลฝอยทั่วไปภายใต้การดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น ให้บุคคลหรือนิติบุคคลนั้นแสดงชื่อราชการส่วนท้องถิ่นด้วยตัว

หนังสือที่มีขนาดสามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ภายนอกตัวถังด้านข้างทั้งสองด้านของยานพาหนะขนมูลฝอย พร้อมกับแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลหรือนิติบุคคลนั้นไว้ที่ยานพาหนะขนมูลฝอยในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

กรณีบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ผู้ได้รับอนุญาตแสดงชื่อบุคคลหรือนิติบุคคล เลขที่ใบอนุญาตของบริษัทด้วยตัวหนังสือที่มีขนาดสามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ภายนอกตัวถังด้านข้างทั้งสองด้านของยานพาหนะขนมูลฝอย พร้อมกับแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลหรือนิติบุคคลนั้นไว้ที่ยานพาหนะขนมูลฝอยในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่มีความจำเป็น ผู้ดำเนินการขนมูลฝอยทั่วไปอาจจัดให้มีสถานีขนถ่ายมูลฝอยก็ได้ สถานีขนถ่ายมูลฝอยทั่วไปตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นอาคาร ที่มีการป้องกันน้ำซึมหรือน้ำเข้า มีการระบายอากาศ มีแสงสว่างที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และมีขนาดเหมาะสมกับปริมาณมูลฝอยที่ต้องพักรอการขนถ่าย

(๒) มีการป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ฝุ่นละออง กลิ่น เสียง ความสั่นสะเทือน หรือการดำเนินการที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) มีระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และน้ำทิ้งที่ระบายออกสู่ภายนอกเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่อาคารที่ไม่ถูกบังคับให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย

ส่วนที่ ๒

การกำจัดมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการกำจัดมูลฝอยทั่วไป ให้คัดแยกมูลฝอยที่จัดเก็บได้ออกเป็นมูลฝอยที่ย่อยสลายง่าย มูลฝอยที่ย่อยสลายยาก และมูลฝอยที่ไม่ย่อยสลาย ก่อนนำไปกำจัด ทั้งนี้การกำจัดให้ทำ ตามความเหมาะสมกับลักษณะทางกายภาพและคุณสมบัติของมูลฝอยนั้น หรือสอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม และระมัดระวังให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมและสามารถพึ่งพาตนเองในการกำจัดมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด

ข้อ ๒๙ ผู้ดำเนินการกำจัดมูลฝอยทั่วไป ต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำหน้าที่กำจัดมูลฝอยและจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานดังกล่าว อุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน อุปกรณ์และเครื่องมือป้องกันอัคคีภัย ตลอดจนเครื่องมือปฐมพยาบาลติดตั้งไว้ในบริเวณสถานที่กำจัดมูลฝอยด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่กำจัดมูลฝอยทั่วไปตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้า

พนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๓๐ การกำจัดมูลฝอยทั่วไปต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำจัดมูลฝอยโดยวิธีหนึ่งวิธีใดตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้ โดยให้ศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ก่อนทำการก่อสร้างระบบกำจัดมูลฝอย และมีมาตรการควบคุมกำกับการดำเนินงานกำจัดมูลฝอยในแต่ละวิธีให้เป็นไปตามสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อม

(๒) ไม่นำสิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงานของเสียจากวัตถุดิบ ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน มูลฝอยติดเชื้อ และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนมากำจัดร่วมกับมูลฝอยตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๓๑ การกำจัดมูลฝอยทั่วไป ให้ดำเนินการตามวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธีดังนี้

(๑) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

(๒) การหมักทำปุ๋ยหรือก๊าซชีวภาพ

(๓) การกำจัดด้วยพลังงานความร้อน

(๔) การแปรสภาพเป็นเชื้อเพลิงหรือพลังงาน

(๕) วิธีอื่นตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด หรือคณะกรรมการจังหวัดให้คำแนะนำ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจังหวัดอาจให้คำแนะนำราชการส่วนท้องถิ่นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๒ การดำเนินการกำจัดมูลฝอยตามข้อ ๓๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓

การมอบหมายให้เก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอย

ข้อ ๓๓ การมอบหมายให้เก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดการมูลฝอย

หมวด ๔

การดำเนินการ ใช้ และหาประโยชน์

ข้อ ๓๔ การดำเนินการ ใช้ และหาประโยชน์ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดการมูลฝอย

หมวด ๕ ใบอนุญาต

ข้อ ๓๕ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไปโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ใบอนุญาตที่ออกให้ตามวรรคหนึ่งให้มีอายุดังต่อไปนี้

- (๑) ใบอนุญาตการรับทำการเก็บและขนมูลฝอยให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต
- (๒) ใบอนุญาตการกำจัดมูลฝอยให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต
- (๓) ใบอนุญาตการหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้ใดได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขแล้ว

ข้อ ๓๖ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๓๕ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับแสดงเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบกิจการที่ดิน/อาคาร/ยานพาหนะ
- (๓) หนังสือยินยอมรับกำจัดจากสถานประกอบกิจการกำจัดมูลฝอย ในกรณี que ส่งไปกำจัดที่อื่น
- (๔) หนังสือให้ความเห็นขอการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในกรณีที่กฎหมายกำหนด
- (๕) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย ในกรณีที่กฎหมายกำหนด
- (๖) ใบมอบอำนาจ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ
- (๗) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๓๗ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการทันที หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมสำเนาแจ้ง ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๓๘ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๓๙ การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๔๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หรือแสดงใบอนุญาตโดยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ ตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง วิธีการแสดงใบอนุญาตและหนังสือรับรองการแจ้งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

หมวด ๖

ค่าธรรมเนียม

ข้อ ๔๒ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอย และค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๔๓ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๔ ผู้ใดประกอบกิจการโดยได้รับใบอนุญาตมาก่อนที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับและใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ ให้ผู้นั้นยังคงประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตจะหมดอายุ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(นายสมโชค เคลือบคล้าย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปี้ง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายเอกภพ โสภณ)

นายอำเภอเมืองสระแก้ว

อัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน และกำจัด และการออกใบอนุญาต
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฆ้อง
การจัดการมูลฝอยทั่วไป
พ.ศ. ....

๑. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอย
ทั่วไป โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

- (๑.๑) รับทำการเก็บ และขนมูลฝอยทั่วไป ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(๑.๒) รับทำการกำจัดมูลฝอยทั่วไป ฉบับละ ๗,๕๐๐ บาท

๒. ค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้
ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยทั่วไป

(๒.๑) ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยทั่วไป

(ก) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป เป็นรายเดือน

- ๑) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ ๖๕ บาท
๒) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร
ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๒๐ ลิตร ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๖๕ บาท
(เศษไม่เกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย
เศษเกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)
๓) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร
แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ ๓,๒๕๐ บาท

- ๔) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร
ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๓,๒๕๐ บาท
(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย
เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)

(ข) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป เป็นครั้งคราว

- ๑) กรณีที่มีปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ครั้งละ ๑๒๕ บาท
๒) กรณีที่มีปริมาณเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ ๒๔๕ บาท
๓) กรณีที่มีปริมาณเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร
ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๒๔๕ บาท
(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย
เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)

(๒.๒) ค่ากำจัดมูลฝอยทั่วไป

(ก) ค่ากำจัดมูลฝอยทั่วไป เป็นรายเดือน

- ๑) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ ๑๕๕ บาท
๒) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร
ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๒๐ ลิตร ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๑๕๕ บาท
(เศษไม่เกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย
เศษเกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)

- ๓) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร
แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ ๘,๐๐๐ บาท
- ๔) กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร
ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๘,๐๐๐ บาท
(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย
เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)
- (ข) ค่ากำจัดมูลฝอยทั่วไป เป็นครั้งคราว
- ๑) กรณีที่มีปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร หน่วยละ ๑๓๐ บาท
- ๒) กรณีที่มีปริมาณเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร หน่วยละ ๒๕๐ บาท
- ๓) กรณีที่มีปริมาณเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร
ให้คิดเป็นหน่วย ทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ ๒๕๐ บาท
(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย
เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)
- (ค) ค่ากำจัดมูลฝอยทั่วไป
กรณีสถานที่พักนักท่องเที่ยวให้คิดเพิ่มในอัตรา ๒ บาทต่อคนต่อวัน

ร่าง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง
ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ....

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง
อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เหตุผล

โดยที่การดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ร่าง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฆ้อง

ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบล โคกปีฆ้อง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฆ้อง และนายอำเภอเมืองสระแก้ว จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฆ้อง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ....”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฆ้อง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฆ้อง เรื่อง การควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗” และให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

"สถานประกอบกิจการ" หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

"ผู้ดำเนินการกิจการ" หมายความว่า เจ้าของ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของสถานประกอบกิจการนั้น

"ผู้ปฏิบัติงาน" หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

"มลพิษทางเสียง" หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ ที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"มลพิษทางอากาศ" หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"มลพิษทางน้ำ" หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"มลพิษทางแสง" หมายความว่า สภาวะของแสงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางความร้อน” หมายความว่า สภาวะของความร้อนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความร้อนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“ของเสียอันตราย” หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือสิ่งอื่นใดที่ปนเปื้อนสารพิษอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกปี้ง

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลโคกปี้ง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลโคกปี้ง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น

๑. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง

(๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด ยกเว้น ไก่ เป็ด และสุกร ให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปี้ง เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงไก่ เป็ด พ.ศ. ๒๕๕๗ และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปี้ง ควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

(๒) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการในทางตรง หรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม

๒. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่า หรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เร่ขาย หรือขายในตลาด

(๒) การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์

(๓) การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(๔) การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์

(๕) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนสัตว์หรือ

ส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผาหรือกรรมวิธีใด ๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร

(๖) การผลิต โม่ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์

(๗) การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั้ง

๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่าง ๆ

(๒) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ปลา ส้ม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง แซ่ฉิม จากผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น

(๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้ง ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด

(๕) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ลูกชิ้น

(๖) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี๋ เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๗) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี สปาเกตตี้ พาสตา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๘) การผลิต ขนมหุ้งสด ขนมหุ้งแห้ง จันอับ ขนมหั้ว ขนมหอบอื่น ๆ

(๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้่านม หรือผลิตภัณฑ์จากน้่านมสัตว์

(๑๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย ผลิตภัณฑ์ เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนยผสม

(๑๑) การผลิตไอศกรีม

(๑๒) การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ

(๑๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

(๑๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์ น้ำส้มสายชู ข้าวหมาก น้ำตาลเม

(๑๕) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค น้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ

(๑๖) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง

(๑๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจากพืช ผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด

(๑๘) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๑๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร

- (๒๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำตาล น้ำเชื่อม
- (๒๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเบะแซ
- (๒๒) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น
- (๒๓) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร
- (๒๔) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร

๔. กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด

- (๑) การผลิต โม่ บด ผสม หรือบรรจุยา
- (๒) การผลิต บรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง รวมทั้งสบู่ที่ใช้กับร่างกาย
- (๓) การผลิต บรรจุยาสี ผลิตภัณฑ์จากยาสี
- (๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
- (๕) การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดต่าง ๆ

๕. กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

- (๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช
- (๒) การล้าง อบ ร่ม หรือสะสมยางดิบ
- (๓) การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาकु แป้งจากพืช หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนอง

เดียวกัน

- (๔) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม
- (๕) การผลิตยาสูบ
- (๖) การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช
- (๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย
- (๘) การผลิตเส้นใยจากพืช
- (๙) การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด

๖. กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

- (๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ ด้วยโลหะ
- (๒) การถลุงแร่ การหลอม หรือหล่อโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)
- (๓) การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน ริด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือ

ไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)

- (๔) การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด

ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)

- (๕) การขัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)
- (๖) การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่

๗. กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

- (๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ ฟันสี หรือฟันสารกันสนิมยานยนต์
- (๒) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล
- (๓) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล
- (๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย
- (๕) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์
- (๖) การผลิต สะสม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่
- (๗) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ
- (๘) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์
- (๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า

๘. กิจการที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ

- (๑) การผลิตไม้ขีดไฟ
- (๒) การเลื่อย ซอย ขัด ใส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
- (๓) การผลิต ฟัน ทาสีเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ฆาน อ้อย
- (๔) การอบไม้
- (๕) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุรูป
- (๖) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดด้วยกระดาษ
- (๗) การผลิตกระดาษชนิดต่าง ๆ
- (๘) การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน

๙. กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

- (๑) การประกอบกิจการสปา เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ
- (๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด
- (๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ
- (๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๕) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักรับพักรวมสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๖) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่าหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๗) การประกอบกิจการโรงแรมหรู

(๘) การจัดทำมีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็มจำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโกเธค คาราโอเกะหรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙ (๑)

(๑๐) การประกอบกิจการการเล่นสเก็ต หรือโรลเลอร์เบลด หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๑๒) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย

(๑๓) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก

(๑๔) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม

(๑๕) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์

(๑๖) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๑๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม

(๑๘) การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย

(๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ

(๒๐) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ

(๒๑) การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยงหรือรับฝากสัตว์ชั่วคราว

(๒๒) การประกอบกิจการให้บริการลานสะสมตู้บรรจุสินค้า หรือลานจอดรถหัวลากตู้บรรจุสินค้า

๑๐. กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑) การปั่นด้าย กรอตัดย ทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยมือ

(๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์

(๓) การปั่นฝ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร

(๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

(๕) การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

(๖) การพิมพ์ผ้า และสิ่งทออื่น ๆ

(๗) การซัก อบ รีด หรืออัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร

(๘) การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

๑๑. กิจกรรมที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- (๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
- (๒) การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหิน ด้วยเครื่องจักร
- (๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๔) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน ทราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ตัก ดูด โม่ บดหรือย่อย ด้วยเครื่องจักร ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๑๑ (๒)
- (๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๖) การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ
- (๗) การผลิตซอล์ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน
- (๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม
- (๙) การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (๑๐) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย
- (๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
- (๑๒) การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๕)

๑๒. กิจกรรมที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่าง ๆ

- (๑) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำละลาย
- (๒) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ
- (๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
- (๔) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก
- (๕) การขนส่ง ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๗ (๑)
- (๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๗) การโม่ สะสม หรือบดขี้
- (๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
- (๙) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
- (๑๐) การเคลือบ ชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๒) การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- (๑๔) การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิต
- (๑๕) การผลิตแชลแล็ค หรือสารเคลือบเงา

(๑๖) การผลิต สะสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(๑๗) การผลิต สะสม หรือบรรจุภาว

๑๓. กิจการอื่น ๆ

(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า

(๓) การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร

(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้น้ำแล้วหรือเหลือใช้

(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้น้ำแล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรสภาพเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

(๘) การพิมพ์ เขียน พ่นสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

(๙) การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร

(๑๐) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค

(๑๑) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง

(๑๒) การผลิต สะสม หรือขนส่งไปโอดีเซลและเอทานอล

ข้อ ๖ ผู้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องควบคุมภายในท้องถิ่นต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

สถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในท้องถิ่นที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ สถานประกอบการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยกรนั้นและกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติ เกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ส่วนที่ ๑

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๘ สถานประกอบการต้องตั้งอยู่ห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็น

พิเศษ ซึ่งจะต้องไม่อยู่ในระยะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนหรือต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของสถานประกอบกิจการ

การกำหนดสถานที่อื่นใดเพิ่มเติม การกำหนดระยะห่าง และการกำหนดให้มีระบบป้องกัน ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช้บังคับกับสถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง และเหมาะสม ที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ทางหนีไฟ บันไดหนีไฟ หรือทางออกฉุกเฉินให้มีลักษณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอและมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องมีห้องน้ำและห้องส้วม ตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุ หรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับประเภทและปริมาณของมูลฝอยรวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับ และบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดมูลฝอยเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของท้องถิ่น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษ หรือวัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องดูแลให้มีน้ำท่าวมซึ่งบริเวณสถานประกอบกิจการและจัดให้มีการระบายน้ำหรือการดำเนินการอย่างใด ๆ ด้วยวิธีที่เหมาะสม เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

ในกรณีที่มิน้ำทิ้งหรือน้ำเสียเกิดขึ้นจากสถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งซึ่งการดำเนินการของสถานประกอบกิจการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ สถานประกอบกิจการต้องดำเนินการตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดสถานประกอบกิจการที่ต้องจัดให้มีบ่อดักไขมัน และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดให้มีบ่อดักไขมัน รวมทั้งมาตรฐานของบ่อดักไขมันดังกล่าว

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกัน และกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร หรือการเสิร์ฟอาหารสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร ทั้งนี้ ตามข้อกำหนดของท้องถิ่น

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย เป็นสัดส่วน และดูแลรักษาความสะอาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๑๗ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีน้ำดื่มสะอาดที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คุณภาพน้ำบริโภคของกรมอนามัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอทุกวัน รวมทั้งจัดให้มีภาชนะรองรับน้ำดื่มที่สะอาด และปราศจากสิ่งปนเปื้อนที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และสถานที่ตั้งน้ำดื่มและลักษณะการนำน้ำมาดื่ม ต้องไม่เกิดการปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกหรือสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๑๘ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่มีปริมาณและคุณภาพเหมาะสมต่อการประกอบกิจการนั้น ๆ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงน้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิต

ส่วนที่ ๒

ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และการป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๑๙ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๐ สถานประกอบกิจการที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตราย หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๑ สถานประกอบกิจการที่ผู้ปฏิบัติงานอาจเปราะบางจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต้องจัดให้มีที่ชำระร่างกายฉุกเฉินและที่ล้างตาฉุกเฉินตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของสารเคมี วัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๒ สถานประกอบกิจการต้องใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรที่มีสภาพที่ปลอดภัยสำหรับการใช้งานในสถานประกอบกิจการ และต้องมีการติดตั้งในลักษณะที่แข็งแรง มั่นคงและปลอดภัย โดยมีระบบป้องกันอันตราย และป้ายคำเตือนหรือคำแนะนำในการป้องกันอันตรายจากอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรนั้น ทั้งนี้ การจัดวางหรือการจัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือหรือเครื่องจักรต้องเป็นระเบียบไม่กีดขวางทางเดินและการปฏิบัติงาน และต้องมีการดูแล ตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีตลอดเวลา

ข้อ ๒๓ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อคุ้มครองสุขภาพผู้ปฏิบัติงานหรือผู้ที่อาจได้รับผลกระทบจากผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบสุขภาพผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๔ สถานประกอบกิจการใดที่ การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือนของเสียงอันตรายหรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น

ในกรณีที่มีเหตุอันควร ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๓

ใบอนุญาต

ข้อ ๒๕ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๖ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับแสดงเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) ทะเบียนบ้านที่ตั้งสถานประกอบกิจการ
- (๓) สำเนาหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน / สำเนาหนังสือสัญญาเช่าที่ดิน / สำเนา

หนังสือยินยอมให้ใช้ที่ดิน

- (๔) หนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ในกรณีที่เป็นิติบุคคล
- (๕) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในกรณีที่กฎหมายกำหนด
- (๖) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย ในกรณีที่กฎหมายกำหนด
- (๗) ใบมอบอำนาจ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ
- (๘) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๙) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๒๗ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมสำเนาแจ้ง ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๒๘ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๒๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ดำเนินการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่เกินเก้าสิบวันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ ทั้งนี้ อัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามข้อบัญญัติว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องชำระค่าธรรมเนียมไม่เกินเก้าสิบวันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้ว ให้ออกใบอนุญาตพร้อมหลักฐานการรับเงินให้แก่ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตในกรณีมีเหตุที่ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้ ผู้ได้รับใบอนุญาตสามารถนำหลักฐานการรับเงินที่ได้รับจากราชการส่วนท้องถิ่นมาใช้แทนใบอนุญาตได้

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศให้มีช่องทางสำหรับรองรับการชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๓๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หรือแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง วิธีการแสดงใบอนุญาต และหนังสือรับรองการแจ้งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๓๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามบัญชีค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มาขอรับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๗ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๙ ผู้ใดประกอบกิจการโดยได้รับใบอนุญาตมาก่อนที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับและใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ ให้ผู้นั้นยังคงประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตจะหมดอายุ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(นายสมโชค เคลือบคล้าย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีบ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายเอกภพ โสภณ)

นายอำเภอเมืองสระแก้ว

บัญชีค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต
ทำขออนุญาตต้องการบริหารส่วนตำบลโคกปีฆ้อง
ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ....

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง (๒ ประเภทกิจการ)	
	(๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด	
	๑.๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์บก ยกเว้น สุกร	
	ก. จำนวนตั้งแต่ ๑๐ ตัว ถึง ๑๐๐ ตัว	๓๐๐
	ข. จำนวนตั้งแต่ ๑๐๑ ตัว ถึง ๑,๐๐๐ ตัว	๕๐๐
	ค. จำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัว ขึ้นไป	๑,๐๐๐
	๑.๒) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ปีก ยกเว้น ไก่ เป็ด	
	ก. จำนวนตั้งแต่ ๑๐๐ ตัว ถึง ๕๐๐ ตัว	๓๐๐
	ข. จำนวนตั้งแต่ ๕๐๑ ตัว ถึง ๑,๐๐๐ ตัว	๕๐๐
	ค. จำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัว ขึ้นไป	๑,๐๐๐
	๑.๓) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์เลื้อยคลาน	
	ก. จำนวนตั้งแต่ ๑๐ ตัว ถึง ๑๐๐ ตัว	๕๐๐
	ข. จำนวนตั้งแต่ ๑๐๑ ตัว ถึง ๕๐๐ ตัว	๑,๐๐๐
	ค. จำนวนตั้งแต่ ๕๐๑ ตัว ขึ้นไป	๒,๐๐๐
	๑.๔) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ	
	ก. จำนวนตั้งแต่ ๕๐๐ ตัว ถึง ๑,๐๐๐ ตัว	๓๐๐
	ข. จำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัว ถึง ๕,๐๐๐ ตัว	๕๐๐
	ค. จำนวนตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ตัว ขึ้นไป	๑,๐๐๐
	๑.๕) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์น้ำ	
	ก. จำนวนตั้งแต่ ๕๐๐ ตัว ถึง ๑,๐๐๐ ตัว	๓๐๐
	ข. จำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัว ถึง ๕,๐๐๐ ตัว	๕๐๐
	ค. จำนวนตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ตัว ขึ้นไป	๑,๐๐๐
	๑.๖) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลแมลงต่างๆ	๕๐๐
	๑.๗) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์นอกเหนือจากข้อ ๑.๑ - ๑.๖	๕๐๐
	(๒) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการในทางตรง หรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม	๒,๐๐๐

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
๒	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์ (๗ ประเภทกิจการ)	
	(๑) การฆ่า หรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เร่ขาย หรือ ขายในตลาด (๑.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๑.๒) โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๒) การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์	๑,๐๐๐
	(๓) การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังมีได้แปรรูป	๑,๐๐๐
	(๔) การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์	๑,๐๐๐
	(๕) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนสัตว์หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผาหรือ กรรมวิธีใด ๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร	๑,๐๐๐
	(๖) การผลิต โม่ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบ ของอาหารสัตว์ (๖.๑) จำนวนตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลกรัม ถึง ๑,๐๐๐ กิโลกรัม (๖.๒) จำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ขึ้นไป	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๗) การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั้ง	๑,๐๐๐
๓	กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน (๒๔ ประเภทกิจการ)	
	(๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่าง ๆ	๑,๐๐๐
	(๒) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลา ร้า ปลาเจ้า กุ้งเจ้า ปลา ส้ม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน (๒.๑) จำนวนตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลกรัม ถึง ๑,๐๐๐ กิโลกรัม (๒.๒) จำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ขึ้นไป	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง แห่ อิม จากผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น	๑,๐๐๐
	(๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รุมควัน ปิ้ง ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด	๑,๐๐๐
	(๕) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ลูกชิ้น	๑,๐๐๐

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๖) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี่ เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน (๖.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๖.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๖.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๗) การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี สปาเกตตี้ พาสตา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ คล้ายคลึงกัน (๗.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๗.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๗.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๘) การผลิต ขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมหีบเยาะ ขนมอบอื่น ๆ (๘.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๘.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๘.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำนม หรือผลิตภัณฑ์จากน้ำนมสัตว์ (๙.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๙.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๙.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๑๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย ผลิตภัณฑ์เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนยผสม (๑๐.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๑๐.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๑๐.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๑๑) การผลิตไอศกรีม (๑๑.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๑๑.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๑๑.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๑๒) การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ (๑๒.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๑๒.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๑๒.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๑๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ (๑๓.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๑๓.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๑๓.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๑๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์ น้ำส้มสายชู ข้าวหมาก น้ำตาลเมา (๑๔.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๑๔.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๑๔.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๕,๐๐๐
	(๑๕) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ (๑๕.๑) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำดื่ม (๑๕.๒) การผลิตน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ	๑,๐๐๐ ๕๐๐
	(๑๖) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง (๑๖.๑) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๑๖.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๑๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจากพืช ผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด (๑๗.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๑๗.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๑๗.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๑๘) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะ (๑๘.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๑๘.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๑๘.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๑๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร (๑๙.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๑๙.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๑๙.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๒๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำตาล น้ำเชื่อม (๒๐.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๒๐.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๒๐.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๒๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเบะแซ (๒๑.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๒๑.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๒๑.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๒๒) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น	๑,๐๐๐
	(๒๓) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร	๑,๐๐๐

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๒๔) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร (๒๔.๑) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๒๔.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๕๐๐ ๑,๐๐๐
๔	กิจการที่เกี่ยวข้องกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ ทำความสะอาด (๕ ประเภทกิจการ)	
	(๑) การผลิต โม่ บด ผสม หรือบรรจุยา (๒.๑) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า (๒.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๒.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๒) การผลิต บรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง รวมทั้ง สบู่ที่ใช้กับร่างกาย (๒.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๒.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๒.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๓) การผลิต บรรจุสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี	๑,๐๐๐
	(๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	๒,๐๐๐
	(๕) การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำ ยาทำ ความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด สะอาดต่าง ๆ (๕.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๕.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๕.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐
๕	กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร (๙ ประเภทกิจการ)	
	(๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช (๑.๑) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ ๕ แรงม้า ถึง ๒๐ แรงม้า (๑.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๑ แรงม้า ขึ้นไป	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๒) การล้าง อบ ร่ม หรือสะสมยางดิบ	๒,๐๐๐
	(๓) การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาเก แป้งจากพืช หรือแป้ง อื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๕๐๐
	(๔) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม (๔.๑) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๔.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๕) การผลิตยาสูบ (๕.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๕.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๕.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๖) การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช (๖.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๖.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๖.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย (๗.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๗.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๗.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐
	(๘) การผลิตเส้นใยจากพืช	๑,๐๐๐
	(๙) การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด (๙.๑) ขนาดพื้นที่ประกอบการตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตร ถึง ๔๐๐ ตารางเมตร (๙.๒) ขนาดพื้นที่ประกอบการตั้งแต่ ๔๐๑ ตารางเมตร ถึง ๑,๖๐๐ ตารางเมตร (๙.๓) ขนาดพื้นที่ประกอบการตั้งแต่ ๑,๖๐๑ ตารางเมตร ขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
๖	กิจการที่เกี่ยวข้องกับโลหะหรือแร่ (๖ ประเภทกิจการ)	
	(๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่างๆ ด้วยโลหะหรือแร่ (๑.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๑.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๑.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๒) การถลุงแร่ การหลอม หรือหล่อโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการที่ได้รับ ใบอนุญาตใน ๖ (๑) (๒.๑) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ แรงม้า (๒.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๑๐๐ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๓) การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน รีด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือ ก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๔) (๓.๑) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ แรงม้า (๓.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๑๐๐ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๔) การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะ อื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑) (๔.๑) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ แรงม้า (๔.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๑๐๐ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๕) การขัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบ อนุญาตใน ๖ (๑)	๑,๐๐๐
	(๖) การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่	๓,๐๐๐

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
๗	กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล (๙ ประเภทกิจการ)	
	(๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์ (๑.๑) ขนาดพื้นที่ประกอบการไม่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร (๑.๒) ขนาดพื้นที่ประกอบการเกิน ๔๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐ ๑,๕๐๐
	(๒) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล (๒.๑) ขนาดพื้นที่ประกอบการไม่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร (๒.๒) ขนาดพื้นที่ประกอบการเกิน ๑,๖๐๑ ตารางเมตร	๒,๐๐๐ ๕,๐๐๐
	(๓) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล (๓.๑) ขนาดพื้นที่ประกอบการไม่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร (๓.๒) ขนาดพื้นที่ประกอบการเกิน ๔๐๐ แต่ไม่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร (๓.๓) ขนาดพื้นที่ประกอบการเกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย (๔.๑) ขนาดพื้นที่ไม่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร (๔.๒) ขนาดพื้นที่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร (๔.๓) ขนาดพื้นที่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๕) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์ (๕.๑) ขนาดพื้นที่ไม่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร (๕.๒) ขนาดพื้นที่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร (๕.๓) ขนาดพื้นที่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๖) การผลิต สະสม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่	๓๐๐
	(๗) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ (๗.๑) ขนาดพื้นที่ไม่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร (๗.๒) ขนาดพื้นที่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร (๗.๓) ขนาดพื้นที่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๘) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์	๕๐๐
	(๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า (๙.๑) ขนาดพื้นที่ไม่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร (๙.๒) ขนาดพื้นที่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร (๙.๓) ขนาดพื้นที่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
๘	กิจการที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ (๘ ประเภทกิจการ)	
	(๑) การผลิตไม้ขีดไฟ	๓,๐๐๐
	(๒) การเลื่อย ซอย ชัด ไซ เจาะ ชุตร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	
	(๒.๑) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐
	(๒.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๑๐๐ แรงม้า	๒,๐๐๐
	(๒.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๑๐๐ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕๐๐ แรงม้า	๕,๐๐๐
	(๒.๔) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕๐๐ แรงม้า	๑๐,๐๐๐
	(๓) การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ชานอ้อย	
	(๓.๑) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐
	(๓.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๑๐๐ แรงม้า	๒,๐๐๐
	(๓.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๑๐๐ แรงม้า	๕,๐๐๐
	(๔) การอบไม้	๒,๐๐๐
	(๕) การผลิต สະสม แบ่งบรรจุรูป	
	(๕.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	(๕.๒) โดยใช้เครื่องจักร	๒,๐๐๐
	(๖) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดด้วยกระดาษ	
	(๖.๑) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า	๓๐๐
	(๖.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๕๐๐
	(๖.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐
	(๗) การผลิตกระดาษชนิดต่าง ๆ	
	(๗.๑) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า	๓๐๐
	(๗.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๕๐๐
	(๗.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐
	(๘) การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน	๓๐๐
๙	กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ (๒๒ ประเภทกิจการ)	
	(๑) การประกอบกิจการสปา เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ	
	(๑.๑) เตียงสปาตั้งแต่ ๕ เตียง ถึง ๑๐ เตียง	๓๐๐
	(๑.๒) เตียงสปาตั้งแต่ ๑๑ เตียง ถึง ๒๐ เตียง	๕๐๐
	(๑.๓) เตียงสปาตั้งแต่ ๒๑ เตียง ขึ้นไป	๑,๐๐๐
	(๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด	๕,๐๐๐

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถาน พยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการ เพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ (๓.๑) เตียงนวด ตั้งแต่ ๕ เตียง ถึง ๑๐ เตียง (๓.๒) เตียงนวด ตั้งแต่ ๑๑ เตียง ถึง ๒๐ เตียง (๓.๓) เตียงนวด ตั้งแต่ ๒๑ เตียง ขึ้นไป	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการ ให้บริการที่ในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือใน สถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อ สุขภาพ	๑,๕๐๐
	(๕) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการ พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการ อื่นในทำนองเดียวกัน (๕.๑) มีห้องพักต่ำกว่า ๑๐ ห้อง (๕.๒) มีห้องพักตั้งแต่ ๑๑ ห้อง ถึง ๒๐ ห้อง (๕.๓) มีห้องพักตั้งแต่ ๒๑ ห้อง ถึง ๕๐ ห้อง (๕.๔) มีห้องพักตั้งแต่ ๕๑ ห้อง ถึง ๑๐๐ ห้อง (๕.๕) มีห้องพักตั้งแต่ ๑๐๑ ห้อง ขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๔,๐๐๐ ๑๐,๐๐๐
	(๖) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่าหรือ กิจการอื่นในทำนองเดียวกัน (๖.๑) มีห้องพักต่ำกว่า ๑๐ ห้อง (๖.๒) มีห้องพักตั้งแต่ ๑๑ ห้อง ถึง ๒๐ ห้อง (๖.๓) มีห้องพักตั้งแต่ ๒๑ ห้อง ถึง ๕๐ ห้อง (๖.๔) มีห้องพักตั้งแต่ ๕๑ ห้อง ถึง ๑๐๐ ห้อง (๖.๕) มีห้องพักตั้งแต่ ๑๐๑ ห้อง ขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๕,๐๐๐ ๑๐,๐๐๐
	(๗) การประกอบกิจการโรงแรมหรู	๒,๐๐๐
	(๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร้องแจ๊ซ ดิสโกเธค คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๒,๐๐๐
	(๙) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙ (๑)	๒,๐๐๐
	(๑๐) การประกอบกิจการเล่นสเก็ต หรือโรลเลอร์เบลต หรือการเล่นอื่นๆ ในทำนอง เดียวกัน	๒,๐๐๐

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ	
	(๑๑.๑) ขนาดพื้นที่ไม่เกิน ๒๕ ตารางเมตร	๑๕๐
	(๑๑.๒) ขนาดพื้นที่เกิน ๒๕ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร	๒๐๐
	(๑๑.๓) ขนาดพื้นที่เกิน ๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐
	(๑๑.๔) ขนาดพื้นที่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๘๐๐
	(๑๒) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย	๒,๐๐๐
	(๑๓) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก	๒,๐๐๐
	(๑๔) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม	๒,๐๐๐
	(๑๕) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์	๑,๐๐๐
	(๑๖) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	๕,๐๐๐
	(๑๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม	๑,๐๐๐
	(๑๘) การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย	๑,๐๐๐
	(๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ	๑,๐๐๐
	(๒๐) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ	๑,๐๐๐
	(๒๑) การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยงหรือรับฝากสัตว์ชั่วคราว	๑,๐๐๐
	(๒๒) การประกอบกิจการให้บริการลานสะสมตู้บรรจุสินค้า หรือลานจอดรถหัวลากตู้บรรจุสินค้า	
	(๒๒.๑) ขนาดพื้นที่ประกอบการไม่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐
	(๒๒.๒) ขนาดพื้นที่ประกอบการเกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐
๑๐	กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ (๘ ประเภทกิจการ)	
	(๑) การปั่นด้าย กรอด้าย ทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยมือที่กระตุก	๕๐๐
	(๒) การสะสมปอ ป่าน ผ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์	๕๐๐
	(๓) การปั่นฝ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร	๕๐๐
	(๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร	๕๐๐
	(๕) การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร	๕๐๐
	(๖) การพิมพ์ผ้า และสิ่งทออื่น ๆ	๕๐๐
	(๗) การชัก อบ รีด หรืออัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร	๕๐๐
	(๘) การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ	๕๐๐

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
๑๑	กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง (๑๒ ประเภทกิจการ)	
	(๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา (๑.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๑.๒) โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๒) การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหิน ด้วยเครื่องจักร	๓,๐๐๐
	(๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ด้วยซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง (๓.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๓.๒) โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	๔) การผสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน ทราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ตัก ดูด โม่ บด หรือย่อย ด้วยเครื่องจักร ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๑๑ (๒) (๔.๑) จำนวนที่ผสม ตั้งแต่ ๑๐ คิว ถึง ๕๐ คิว (๔.๒) จำนวนที่ผสม ตั้งแต่ ๕๑ คิว ถึง ๑๐๐ คิว (๔.๓) จำนวนที่ผสม ตั้งแต่ ๑๐๑ คิว ขึ้นไป	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐
	(๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัสดุที่คล้ายคลึง (๕.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๕.๒) โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๖) การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ (๖.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๖.๒) โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๗) การผลิตซอล์ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน (๗.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๗.๒) โดยใช้เครื่องจักร	๑,๕๐๐ ๓,๐๐๐
	(๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม	๑,๐๐๐
	(๙) การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๑,๐๐๐
	(๑๐) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย	๑,๐๐๐
	(๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๑,๐๐๐
	(๑๒) การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัสดุอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๕)	๑,๐๐๐

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
๑๒	กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่าง ๆ (๑๗ ประเภทกิจการ)	
	(๑) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ต่าง สารออกไซด์ หรือสารตัวทำละลาย	๓,๐๐๐
	(๒) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ (๒.๑) การผลิต การบรรจุ (๒.๒) สถานที่สะสมก๊าซ พื้นที่ประกอบการไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร (๒.๓) สถานที่สะสมก๊าซ พื้นที่ประกอบการเกิน ๑๐๐ ตารางเมตร (๒.๔) บั้มก๊าซ	๓,๐๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐
	(๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (๓.๑) การผลิต การกลั่น การขนส่ง (๓.๒) การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิง (๓.๒.๑) จำนวนที่สะสมไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร (๓.๒.๒) จำนวนที่สะสมเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลิตร (๓.๒.๓) จำนวนที่สะสมเกิน ๑,๐๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร (๓.๒.๔) จำนวนที่สะสมเกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร	๑๐,๐๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐
	(๔) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก (๔.๑) การผลิต (๔.๒) การสะสม การขนส่ง	๓,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๗ (๑) (๕.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๕.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐ แรงม้า (๕.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๑๐ แรงม้า	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๕๐๐
	(๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง (๖.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๖.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๖.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๕,๐๐๐
	(๗) การไม่ สะสม หรือบดขุ่น (๗.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๗.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี (๘.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๘.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๘.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๕,๐๐๐

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๙) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์	๑,๐๐๐
	(๑๐) การเคลือบ ชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐
	(๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	
	(๑๑.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	(๑๑.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐
	(๑๑.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๓,๐๐๐
	(๑๒) การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๒,๐๐๐
	(๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง	
	(๑๓.๑) โดยใช้เครื่องจักรกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐
	(๑๓.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐
	(๑๓.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๕๐๐
	(๑๔) การผลิต สบสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบ ในการผลิตดอกไม้เพลิง	๕,๐๐๐
	(๑๕) การผลิตเซลล์เล็ก หรือสารเคลือบเงา	
	(๑๕.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	(๑๕.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๕๐๐
	(๑๕.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๒,๐๐๐
	(๑๖) การผลิต สบสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค	๑,๐๐๐
	(๑๗) การผลิต สบสม หรือบรรจุแก้ว	๑,๐๐๐
๑๓	กิจการอื่น ๆ (๑๒ ประเภทกิจการ)	
	(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐
	(๒) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า	
	(๒.๑) การผลิต	,๐๐๐
	(๒.๒) การซ่อม	๕๐๐
	(๓) การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐
	(๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร	๕๐๐
	(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้	
	(๕.๑) ขนาดพื้นที่สะสมไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๑๕๐
	(๕.๒) ขนาดพื้นที่สะสมเกิน ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร	๓๐๐
	(๕.๓) ขนาดพื้นที่สะสมเกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐
	(๕.๔) ขนาดพื้นที่สะสมเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร	๒,๐๐๐
	(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า	
	(๖.๑) ขนาดพื้นที่ประกอบการไม่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐
	(๖.๒) ขนาดพื้นที่ประกอบการเกิน ๔๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
	(๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือ แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ (๗.๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร (๗.๒) โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๘) การพิมพ์ เขียน ฟันสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ (๘.๑) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า (๘.๒) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า (๘.๓) โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๙) การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	(๑๐) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค	๑,๐๐๐
	(๑๑) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง	๑,๐๐๐
	(๑๒) การผลิต สะสม หรือขนส่งไปโอดีเซลและเอทานอล (๑๒.๑) การผลิต การขนส่ง (๑๒.๒) การสละสม (๑๒.๒.๑) จำนวนที่สละสมไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร (๑๒.๒.๒) จำนวนที่สละสมเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลิตร (๑๒.๒.๓) จำนวนที่สละสมเกิน ๑,๐๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร (๑๒.๒.๔) จำนวนที่สละสมเกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร	๑๐,๐๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐

ร่าง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีบ้อง
การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร
พ.ศ. ....

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีบ้อง
อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติการควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร
พ.ศ. ....

หลักการ
ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร

เหตุผล

โดยที่การดำเนินกิจการเลี้ยงสุกร ที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดให้กิจการเลี้ยงสุกร เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการเลี้ยงสุกร ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการเลี้ยงสุกร และอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการเลี้ยงสุกร จึงตราข้อบัญญัตินี้

ร่าง
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง
การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร
พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่องและนายอำเภอเมืองสระแก้ว จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ....”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีฮ่อง เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๕๗” และให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ เฉพาะกิจการประเภทการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า เจ้าของ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของสถานประกอบกิจการ

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“โรงเรือน” หมายความว่า อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างที่มีหลังคา โดยภายในแบ่งกันเป็นคอก หรือรูปแบบอื่น สำหรับใช้เพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

“ส้วมน้ำ” หมายความว่า พื้นหรือสถานที่ และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่มีลักษณะ เป็นบ่อหรืออ่าง สำหรับให้สุกรแช่น้ำและรองรับสิ่งขับถ่ายจากสุกร

“ของเสีย” หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือสิ่งอื่นใดอันเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ซากสุกร สิ่งขับถ่ายจากสุกร กากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากการจัดการน้ำเสีย

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกปี๋ฮ่อง

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลโคกปี๋ฮ่อง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลโคกปี๋ฮ่อง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้กิจการเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินกิจการเลี้ยงสุกรต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วย การควบคุมอาคารที่มีผลใช้บังคับ สถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือสถานประกอบกิจการที่มีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยกรนั้นและกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติ

เกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีมาตรการควบคุมและป้องกันเหตุรำคาญ หรือผลกระทบที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามที่ประกาศกระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการต้องมีระยะห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานที่เลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วยพักฟื้น หรือผู้พิการ เพื่อป้องกันผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยในบริเวณ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ สิบเอ็ด ถึง ยี่สิบตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ห้าสิบเมตร

(๒) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ยี่สิบเอ็ด ถึง ห้าสิบตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยเมตร

(๓) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ห้าสิบเอ็ด ถึง ห้าร้อยตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า

สองร้อยเมตร

(๔) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ห้าร้อยเอ็ด ถึง ห้าพันตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า หนึ่งพันเมตร

(๕) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ห้าพันเอ็ดตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า สองพันเมตร

ในกรณีที่สถานประกอบกิจการใดมีเหตุจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนสุกรจนไม่เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ดำเนินกิจการแจ้งเหตุจำเป็น และจำนวนสุกรที่เพิ่มขึ้นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่มิเหตุตามวรรคหนึ่ง และต้องดำเนินการให้จำนวนสุกรเป็นไปตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาเก้าสิบวัน

ข้อ ๑๐ บริเวณเพาะพันธุ์ เลี้ยง อนุบาลสุกร และบริเวณที่กำจัดของเสีย ต้องอยู่ห่างเขตรั้วของสถานประกอบกิจการ รวมทั้งต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณนั้นไม่น้อยกว่ายี่สิบเมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการรายอื่นและควรมีการปลูกต้นไม้ที่มีความสูงและทรงพุ่มที่เหมาะสมสำหรับเป็นแนวป้องกัน เพื่อช่วยลดการแพร่กระจายของมลพิษ เช่น กลิ่น ฝุ่น ออกสู่ภายนอก

ข้อ ๑๑ ผู้ดำเนินกิจการต้องควบคุม และป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔

ข้อ ๑๒ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนและบริเวณโดยรอบ

(๑) ลักษณะโรงเรือน ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง อยู่ในสภาพดี ปลอดภัย การระบายอากาศที่ดี อากาศถ่ายเทสะดวก และระบบระบายน้ำเพื่อรวบรวมน้ำเสียไปบำบัดด้วยวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้งต้องบำรุงรักษา ทำความสะอาดโรงเรือน ระบบระบายน้ำอย่างสม่ำเสมอ

(๒) พื้นโรงเรือนอยู่ในสภาพดี มีความลาดเอียงเพื่อให้น้ำไหลลงทางระบายได้สะดวก ดูแลพื้นโรงเรือนให้แห้งและสะอาด ในกรณีที่เป็นพื้นคอนกรีต หรือพื้นลักษณะอื่นใดในทำนองเดียวกันต้องเก็บกวาดมูลสุกรและเศษสิ่งตกค้างจากพื้นคอกทุกวัน และล้างทำความสะอาดสม่ำเสมอ

(๓) จัดพื้นที่ดำเนินกิจการเป็นสัดส่วนและเหมาะสม เช่น พื้นที่เพาะพันธุ์ เลี้ยง อนุบาลสุกร พื้นที่จัดเก็บอาหารสุกร ยา วัคซีน พื้นที่ผสมอาหารสุกร พื้นที่บำบัดหรือกำจัดของเสียรวมทั้งต้องบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่สะอาด สามารถป้องกันกลิ่น ฝุ่น เชื้อโรค แมลงหรือสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคด้วย

(๔) มีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงสุกรและมีสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนที่เหมาะสมกับจำนวนสุกร สายพันธุ์ ขนาด และอายุของสุกร โดยเฉพาะโรงเรือนเพาะพันธุ์ เลี้ยง และอนุบาลสุกร ต้องมีที่ซังหรือคอกกัน เป็นสัดส่วน เหมาะสมกับจำนวนสุกร ไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด ทั้งนี้ พื้นที่ในการเลี้ยงสุกรต้องเป็นไปตามประกาศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) โรงเรือนที่มีส้วมน้ำ ต้องกำจัดสิ่งขับถ่ายจากสุกรและล้างทำความสะอาดทุกวัน

(๖) โรงเรือนที่มีการใช้วัสดุรองพื้น ต้องบำรุงรักษาและเปลี่ยนวัสดุรองพื้นตามระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวน และการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลง หรือสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

(๗) เมื่อสิ้นสุดการเลี้ยงสุกรในแต่ละรุ่น ให้ทำความสะอาดคอกเพื่อชะล้างมูลสุกรและสิ่งสกปรกที่สะสม อยู่ตามซอกพื้น เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวน และมีให้เป็นแหล่งพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค ทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรงเรือน และอุปกรณ์ก่อนนำสุกรรุ่นใหม่เข้ามาเลี้ยง

ข้อ ๑๓ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ วัสดุดิบ และอาหารสุกร

(๑) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ เช่น พัดลมระบายอากาศ รวมถึงสวิตซ์และสายไฟต่างๆ ต้องติดตั้งหรือจัดเก็บเป็นระเบียบ ปลอดภัย ทำความสะอาดสม่ำเสมอ ตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้ หากพบการชำรุด ต้องหยุดใช้งานและดำเนินการซ่อมแซม แก้ไข พร้อมทั้งจัดให้มีป้ายห้ามใช้

(๒) ทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ให้อาหารและน้ำสุกร เป็นประจำ

(๓) จัดเก็บวัสดุดิบ และอาหารเลี้ยงสุกรที่มีดัดจริต สามารถป้องกันแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค และป้องกันการเสื่อมสภาพ เพื่อลดกลิ่นรบกวน

ข้อ ๑๔ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการของเสียที่เกิดการประกอบกิจการ

(๑) การจัดการมูลฝอย

(ก) มูลฝอยต้องจัดให้มีภาชนะรองรับที่เพียงพอและถูกหลักสุขาภิบาล คัดแยกมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน เช่น วัสดุเคมี เข็มฉีดยา ยาเสื่อมสภาพ ภาชนะบรรจุสารเคมี และนำไปกำจัด ด้วยวิธีการที่เหมาะสม และเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ข) การจัดการมูลสุกร ให้รวบรวมและบำบัดด้วยวิธีการตาก หมัก ระบบแก๊สชีวภาพ หรือวิธีการอื่นใดที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ต้องมีระบบ วิธีการ หรือมีโครงสร้างที่สามารถป้องกันกลิ่นรบกวน และมีให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคได้

(ค) การจัดการซากสุกรต้องใช้วิธีที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อลดการแพร่กระจายของเชื้อโรค ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค และไม่เกิดปัญหามลพิษต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

๑) วิธีการฝัง ต้องมีพื้นที่เพียงพอ อยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง และห่างจากแหล่งน้ำให้ฝังไว้ใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร โรยปูนขาวหรือราดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อแล้วกลบหลุมและคลุมดินให้แน่นเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร เพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์ไปคุ้ยเขี่ย

๒) วิธีเผา ให้ทำในบริเวณที่เหมาะสมและเผาซากจนหมด ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓) วิธีการทิ้งในบ่อทิ้งซากของสถานประกอบกิจการ ต้องถูกสุขลักษณะ โดยต้องกำจัดซากสุกรในบ่อที่ปิดมิดชิด และมีประสิทธิภาพสามารถป้องกันกลิ่น แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคได้

๔) วิธีการอื่นใดให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติที่ราชการกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๕) กรณีสุกรป่วยหรือตายโดยไม่ทราบสาเหตุ สุกรเป็นโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ต้องมีการจัดการซากสุกรให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) การจัดการมลพิษ

(ก) ทำความสะอาดตัวสุกร คอกสุกร และรางให้อาหาร มิให้เกิดการสะสมของน้ำปัสสาวะ มูลสุกร และเศษอาหาร เพื่อลดปัญหากลิ่นรบกวน

(ข) จัดให้มีและบำรุงรักษาท่อ รางระบายน้ำเสีย หรือน้ำทิ้งให้อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้สะอาด ปราศจากน้ำขังและการสะสมของมูลสุกรหรือกากตะกอน เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวนและการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

(ค) การบำบัด หรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียจากการประกอบกิจการ ให้ดำเนินการโดยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ เพียงพอ สามารถรองรับปริมาณน้ำเสียและบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้ก่อนระบายสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือปล่อยออกสู่ภายนอก หรือนำกลับมาใช้ประโยชน์ภายในสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กรณีสถานประกอบกิจการไม่เข้าข่ายบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผู้ดำเนินกิจการต้องมีมาตรการจัดการน้ำเสียเบื้องต้น เช่น บ่อเกรอะ บ่อซึม ที่มีขนาดเหมาะสมและเพียงพอต่อปริมาณความสกปรกที่เกิดขึ้นก่อนระบายสู่ภายนอก

(ง) การจัดการกากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากการจัดการน้ำเสียต้องรวบรวมและกำจัดหรือนำไปใช้ประโยชน์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(จ) มาตรการลดกลิ่นอันเกิดจากประกอบกิจการด้วยวิธีที่เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากสถานประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ฉ) มาตรการควบคุมระดับเสียงในสถานประกอบกิจการต้องดำเนินการมิให้มีระดับเสียงเกินกว่าที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุ ผู้ป่วยพักฟื้น หรือผู้พิการ เข้ามาตั้งอยู่ใกล้กับสถานประกอบกิจการตามข้อบัญญัตินี้ เป็นเหตุให้สถานประกอบกิจการมีระยะห่างไม่เป็นไปตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ให้สถานประกอบกิจการนั้นจัดให้มีมาตรการป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจเกิดขึ้น และให้ประกอบกิจการตามเดิมต่อไปได้

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการก่อนวันที่ข้อบัญญัติฉบับนี้ ใช้บังคับ ให้ประกอบกิจการตามเดิมต่อไปได้ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง และข้อ ๑๐ แต่ต้องจัดให้มีมาตรการ

ป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีประสิทธิภาพโดยให้นำความในข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

สถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้เพิ่มจำนวนสุกรมากกว่าที่มีอยู่เดิม เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นให้นำความในข้อ ๙ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

กำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต

ข้อ ๑๗ ให้กิจการที่เกี่ยวกับการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร เป็นกิจการที่ต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๘ ให้ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการ ตามข้อ ๒๕ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตของราชการส่วนท้องถิ่น ดังนี้

- (๑) จัดทำแบบรายการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่จะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต โดยมีรายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายข้อบัญญัตินี้
- (๒) จัดทำรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องตามหมวด ๓ ของข้อบัญญัตินี้และจัดทำเอกสาร โดยมีรายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายข้อบัญญัตินี้

หมวด ๕

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๙ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๐ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับแสดงเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) ทะเบียนบ้านที่ตั้งสถานประกอบกิจการ

(๓) สำเนาหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน / สำเนาหนังสือสัญญาเช่าที่ดิน / สำเนาหนังสือยินยอมให้ใช้ที่ดิน

- (๔) หนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ในกรณีที่ เป็นนิติบุคคล
- (๕) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในกรณีที่กฎหมายกำหนด
- (๖) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย ในกรณีที่กฎหมายกำหนด
- (๗) ใบมอบอำนาจ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ
- (๘) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๙) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๒๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมสำเนาแจ้ง ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๒๓ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น

ข้อ ๒๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ดำเนินการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่เกินเก้าสิบวันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ ทั้งนี้ อัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามข้อบัญญัติว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องชำระค่าธรรมเนียมไม่เกินเก้าสิบวันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้ว ให้ออกใบอนุญาตพร้อมหลักฐานการรับเงินให้แก่ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตในกรณี

มีเหตุที่ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้ ผู้ได้รับใบอนุญาตสามารถนำหลักฐานการรับเงินที่ได้รับจากราชการส่วนท้องถิ่นมาใช้แทนใบอนุญาตได้

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศให้มีช่องทางสำหรับรองรับการชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หรือแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง วิธีการแสดงใบอนุญาต และหนังสือรับรองการแจ้งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๙ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๐ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต
อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษ

หมวด ๖

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๓๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามบัญชีค่าธรรมเนียมที่กำหนด
ไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มาขอรับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรณีขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาต
สิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรณีขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียม
ภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้
ได้รับใบอนุญาตจะได้ออกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นขออนุญาตดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับ
จนครบจำนวน

ข้อ ๓๒ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น
บัญญัติไว้ในข้อบัญญัตินี้ ถ้าผู้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ
พิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ภายในสามสิบวันนับแต่วัน
ทราบคำสั่ง

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ใน
บทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๓ ผู้ใดประกอบกิจการโดยได้รับใบอนุญาตมาก่อนที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับและใบอนุญาตยังไม่
หมดอายุ ให้ผู้นั้นยังคงประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตจะหมดอายุ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดใน
ข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(นายสมโชค เคลือบคล้าย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกปีบ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายเอกภพ โสภณ)

นายอำเภอเมืองสระแก้ว

อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต
ทำขออนุญาตตั้งโครงการบริหารส่วนตำบลโคกปีฆ้อง
เรื่อง ควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร
พ.ศ. ....

ลำดับ ที่	ประเภทของกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
๑.	การเพาะพันธุ์ การเลี้ยงสุกร	
	(๑) สุกรขุน (๑.๑) จำนวนตั้งแต่ ๑๐ ตัว ถึง ๕๐ ตัว (๑.๒) จำนวนตั้งแต่ ๕๑ ตัว ถึง ๑๐๐ ตัว (๑.๓) จำนวนตั้งแต่ ๑๐๑ ตัว ถึง ๕๐๐ ตัว (๑.๔) จำนวนตั้งแต่ ๕๐๑ ตัว ถึง ๒,๐๐๐ ตัว (๑.๕) จำนวนตั้งแต่ ๒,๐๐๑ ตัว ถึง ๕,๐๐๐ ตัว (๑.๖) จำนวนตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ตัว ถึง ๗,๐๐๐ ตัว (๑.๗) จำนวนตั้งแต่ ๗,๐๐๑ ตัว ถึง ๑๐,๐๐๐ ตัว (๑.๘) จำนวนตั้งแต่ ๑๐,๐๐๑ ตัว ขึ้นไป	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๕,๐๐๐ ๗,๐๐๐ ๑๐,๐๐๐
	(๒) สุกรแม่พันธุ์ (๒.๑) จำนวนตั้งแต่ ๕ ตัว ถึง ๒๐ ตัว (๒.๒) จำนวนตั้งแต่ ๒๑ ตัว ถึง ๕๐ ตัว (๒.๓) จำนวนตั้งแต่ ๕๑ ตัว ถึง ๑๐๐ ตัว (๒.๔) จำนวนตั้งแต่ ๑๐๑ ตัว ถึง ๕๐๐ ตัว (๒.๕) จำนวนตั้งแต่ ๕๐๑ ตัว ถึง ๑,๐๐๐ ตัว (๒.๖) จำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัว ขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๕,๐๐๐ ๗,๐๐๐ ๑๐,๐๐๐
	(๓) สุกรพ่อพันธุ์ (๒.๑) จำนวนตั้งแต่ ๑๐ ตัว ถึง ๕๐ ตัว (๒.๒) จำนวนตั้งแต่ ๕๑ ตัว ถึง ๑๐๐ ตัว (๒.๓) จำนวนตั้งแต่ ๑๐๑ ตัว ถึง ๕๐๐ ตัว (๒.๔) จำนวนตั้งแต่ ๕๐๑ ตัว ถึง ๒,๐๐๐ ตัว (๒.๕) จำนวนตั้งแต่ ๒,๐๐๑ ตัว ถึง ๕,๐๐๐ ตัว (๒.๖) จำนวนตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ตัว ขึ้นไป	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๗,๐๐๐
๒.	การอนุบาลสุกร	
	(๑) จำนวนตั้งแต่ ๕๐ ตัว ถึง ๑๐๐ ตัว (๒) จำนวนตั้งแต่ ๑๐๑ ตัว ถึง ๕๐๐ ตัว (๓) จำนวนตั้งแต่ ๕๐๑ ตัว ถึง ๑,๐๐๐ ตัว (๔) จำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัว ถึง ๕,๐๐๐ ตัว (๕) จำนวนตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ตัว ถึง ๑๐,๐๐๐ ตัว (๖) จำนวนตั้งแต่ ๑๐,๐๐๑ ตัว ขึ้นไป	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๕,๐๐๐ ๗,๐๐๐